

בע"א (רחובות) 4539-08-20 - יורם צומן נ' עיריית רחובות

בע"א (רחובות) 4539-08-20 - יורם צומן נ' עיריית רחובות

בע"א (רחובות) 4539-08-20

יורם צומן

נגד

עיריית רחובות

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים ברחובות

[08.09.2020]

כבוד השופט ישראל פת

החלטה

בפניי בקשה לביטול דוח חניה שניתן בענייניו של המבקש ולחלופין בקשה להארכת מועד להישפט בגינו וכן בקשה לעיכוב פעולות גביה.

1. בענייניו של המבקש, נרשם בתאריך 19.02.19, דוח חניה בגין עבירה על סעיף 9(2) לחוק העזר לרחובות (העמדת רכב וחנייתו), התשס"ח - 2008, שעניינו העמדת רכב במקום חניה שבו הותרה החניה לסוג מסוים של רכב בלבד (להלן: "הדוח").

2. בבקשה נטען כי בעוד שבדו"ח נרשם כי העבירה בוצעה מול בית 4, הרי שהחניה בה החנה היא חנית נכים המופיעה מול בית מס' 3. לגופו של עניין נטען כי המבקש, הנושא תג נכה, החנה את רכבו בחניה שיועדה לו אולם בשל החלפת רכב נרשם דוח לחובתו. המבקש הבהיר כי עדכן את המשיבה בנוגע להחלפת הרכב, אולם היא סירבה לעדכן את התמרור עד אשר יועבר לעיונה תג נכה תקף. משסורב המבקש ובאין חניה אחרת ברחוב, החנה המבקש את רכבו בחניה שיועדה לו. החל מיום 25.05.20 קיבל המבקש תג נכה לצמיתות והמשיבה תיקנה את מספר התמרור למספר הנכון שמופיע בדו"ח של רכבו החדש, אולם סרבה לבטל את הדוח נשוא בקשה זו.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה מאחר שחלפו המועדים הקבועים בחוק להגשת בקשה לביטול דוח החניה. לגופו של עניין הפנתה המשיבה לבקשה זוהה שהגיש המבקש בנוגע להודעת קנס שקיבל בגין החנית רכב שלא כדין בתאריך 23.10.18, שבה החנה המבקש את רכבו באותה חנית נכה. בקשתו דאז התקבלה והקנס הומר באזהרה. נטען כי משלא טרח המבקש להסדיר את החלפת מספר הרכב בין הודעת הקנס הקודמת (מיום 23.10.18) ועד להודעת הקנס הנוכחית (מיום 19.02.19) אין לו אלא להלין על עצמו. משחזר המבקש על ביצוע העבירה בקשתו לביטול הקנס בדין נדחתה. משלא שולם הקנס במועד, ואף לא הוגשה בקשה להישפט במועד הפך הקנס חלוט, בהמשך ננקטו הליכים לביצוע העונש ונוספה ריבית פיגורים.

4. בתשובתו חזר המבקש על בקשתו והדגיש כי עם החלפת רכבו, פעל להסדיר מול המשיבה את עדכון החלפת מספר הרכב בתמרוך ואף ציין בפניה כי הליך עדכון תג נכה לוקח זמן ובה בעת אין לו איפה להחנות דיון והכרעה
5. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה שוכנעתי, כי דין הבקשה להארכת מועד להישפט להתקבל.
6. כעולה מטענות הצדדים והמסמכים שהוגשו, בתאריך 19.02.19, בשעה 13:30, נרשם לחובת המבקש, דוח חניה מס' 089562-6-0, לרכב מס' רישוי 7561159, בגין עבירה על סעיף 9 (2) לחוק העזר לרחובות (העמדת רכב וחנייתו), התשס"ח - 2008, שכותרתו: "איסור חניה" ולפיו: "לא יעמיד אדם, לא יחנה ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות רכב (2) במקום חניה שבו הותרה החניה לסוג מסוים של רכב בלבד, והרכב שהוחנה איננו רכב שחנייתו הותרה במקום". על פי הערת הפקח כפי שרשומה בדו"ח: "חנית נכה פרטית".
7. עיון בהיסטורית דוח מס' 089562-6-0, מעלה בין היתר, כי ביום 19.02.19, נרשם דוח שהוצמד לחלון הרכב. ביום 14.05.19 נשלחה הודעת תשלום קנס עם תמונה (תאריך משלוח - 03.06.19). בתאריך 28.07.19 נקלט ערעור של המבקש ובתאריך 29.07.19 נדחתה בקשה לביטול הדו"ח. משלא שולם הדו"ח הועבר הדו"ח למחלקת גביה החל מיום 10.11.19 ודרישת תשלום נשלחה ביום 11.11.19 (תאריך משלוח - 20.11.19) ובדואר רשום ביום 05.02.20 (תאריך משלוח - 16.02.20). בתאריך 17.05.20 הוגש ערעור על הדו"ח אולם הערעור נדחה בשל כך שהעניין נדון בעבר. ביום 26.05.20 הוגשה בקשה להישפט. הבקשה נדחתה בשל חלוף המועד.
8. תקנה 44 (א) לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974, שכותרתה "חזקת מסירה", קובעת כך: "בעבירות תעבורה... ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".
9. סוגיית הארכת מועד להישפט מוסדרת בסעיף 229 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-198 (להלן: "חֶסֶד"); שעניינו תשלום קנס, קובע כך: "מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:
- (1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולעניין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנה, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27 לפקודת התעבורה..
- (2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה". (ההדגשות אינן במקור).

10. סעיף 229 (ח2) לחסד"פ קובע, כי "לא שילם אדם את הקנס, חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הודעת תשלום קנס או להודעה על בקשה להישפט לפי סעיף קטן (א), ולא הוגשו בקשות כאמור או הוגשה בזמן בקשה לביטול הודעת תשלום קנס ונדחתה, יראו אותו, בתום המועדים הקבועים בסעיף קטן (א) להגשת בקשות אלה, כאילו הורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס, ואולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם שבקשתו לביטול הודעת תשלום קנס הוגשה שלא במועד אך התובע דן בה מכוח סמכותו לפי סעיף קטן (ה) וביטל את הודעת תשלום הקנס, או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230.
11. ככלל, בתי משפט קבעו, כי יש להתייחס בדווקנות למועדים שנקבעו בחוק. בעניינו, בתאריך 19.02.19 נרשם דוח חניה לחובת המבקש. בתאריך 28.07.19 הגיש המבקש בקשה לביטול דוח החניה, בתאריך 29.07.19 ערעורו נדחה. בתאריך 26.05.20 הוגשה בקשה להישפט, משכך ניתן לקבוע כי המבקש לא ביקש להישפט במסגרת המועדים שבסעיף 229(א) לחוק ומשכך "יש לראות במערער כמי שהורשע בבית משפט לתעבורה ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס..." (ע"פ (י-ם) 4448/09 קמר נ' מדינת ישראל (27.7.09), עמוד 5).
12. נוכח האמור לעיל, המשיבה הוכיחה, כי שלחה למבקש את הדוח בדואר רשום. מכח תקנה 44 (א) לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974, מתקיימת חזקת המסירה, היינו, רואים את ההודעה ככזו שנמסרה כדין אף ללא אישור מסירה. המבקש לא סתר חזקה זו ולא הגיש בקשה להישפט במועד.
13. עם זאת, יש לבחון האם דחית הבקשה תגרום עיוות דין למבקש שבפני. כבר נקבע, כי בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 גולדברג נ' מדינת ישראל (26.7.18) פס' 9 וההפניות שם. בבקשתו טוען המבקש כי החנה את רכבו בחנית נכים שהוקצתה לרכבו, אולם בשל החלפת רכב, מספר הרכב המצוין בתמרור אינו תואם את מספר הרכב שהחנה בחניה. המבקש הבהיר כי פנה למשיבה לצורך עדכון התמרור והודיע לה על החלפת רכבו וכן דיווח לה כי הליך עדכון תג הנכה לוקח זמן אולם בה בעת אין לו איפה להחנות. המבקש צירף את תג הנכה לבקשתו וכן צילום של התמרור העדכני ובו מספר הרכב נשוא בקשה זו. אשר על כן ולעניות דעתי למבקש טענת הגנה ממשית אשר ראוי לבררה לגופו של עניין, כך שדחיית בקשתו תגרום לו עיוות דין.
14. לסיכום, המבקש לא הראה כי ביקש להישפט במסגרת המועדים הנקובים שבסעיף 229(א) לחסד"פ. עם זאת עלה בידו להוכיח, כי דחיית בקשתו עלולה לגרום לו לעיוות דין ועל כן דין הבקשה להארכת מועד להישפט להתקבל. בשלב זה לא מצאתי להורות על ביטול הדו"ח אולם בשל קביעת התיק לדיון יש להורות על עיכוב הליכי גבייה. באשר לטענה כי הדוח ניתן בשל עבירה שבוצעה מול בית 4, בעוד שהתמרור ניצב מול בית 3, ראוי כי הטענה תתברר לאחר הבאת ראיות.
15. נוכח כל האמור לעיל, אני מקבל את הבקשה ומורה על הארכת המועד להישפט.
16. המזכירות תקבע את התיק להקראה בהתאם ליומנו של בית המשפט ותעדכן את הצדדים. ניתנה היום, י"ט אלול תש"פ, 08 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.